

kunde have at sige, hvorved han skulde have faaet Bølgere, som han ellers ikke vilde have vundet, over paa sin Side? At udtale sig om Jernbanesagen maatte dog ganske vist være temmelig usfordøent, eftersom han allerede i længere Tid havde virket for Jernbanesagen i Kredsen, havde samarbeidet baade med Høiremand og Venstremænd i Kredsen og havde havt Leilighed til baade ved tidligere Valg og paa mange forskellige Maader at udtale sig om Jernbanesagen. Det kan ikke med Høie antages, at nogen Mand i Kredsen var i Tvivl om, at Herr Sorgen Pedersen gjorde, hvad han kunde, for at skaffe Kredsen en Jernbane. Det er nu en Svagthed, der klæber ved os allesammen, at vi gjerne vilde gjøre de Kredse, vi repræsenterer, saadanne smaa Høirester, om det end ikke altid, set fra det hele Samfund's Interesser, tager sig saa overordentlig heldigt ud. Det ville vi allesammen, og altsaa behøvede Herr Sorgen Pedersen ikke at forstikke Bølgere i Afsens om det. Det Næste, der blev tilbage for ham, var at udtale sig om, hvorledes han opfattede den Udtalelse, der var kommen fra hans Ven, det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds. Nu kunde Herr Sorgen Pedersen formentlig fornuftigvis kun gjøre Et af Tre. Enten maatte han godkjende de faldne Udtalelser eller desavouere dem eller forsøge paa at bortraifonnere dem. Hvad kan det nu antages, at Følgen vilde være bleven, hvis han havde gjort det Første, hvis han havde sagt: Ja, det er ganske rigtigt; saaledes forholder det sig. Dersom der ikke vælges en Venstremænd i dette Tilfælde, kommer der ingen Jernbane her. Hvorledes kan det antages, at Bølgere vilde have opfattet en saadan Udtalelse af Valgkandidaten? Mon han ikke vilde have gjort sig latterlig overfor Forsamlingen ved at godkjende en saadan Yttring? Han kunde altsaa neppe have godkjendt. Han kunde dernæst vælge den anden Vej at desavouere, hvad hans Ven havde udtalt. Han kunde have sagt: Det betyder ikke Noget! I skulle ikke bryde eder om det! Enten I vælge mig eller en Høiremand, ere I lige visse eller lige uvisse paa at faae en Jernbane. Men vilde da ikke mangen Bølgere have sagt i sit stille Sind: Men hvad er det saa for Noget, Din Ven opvarter os med? Hvad skal det til at fortælle os, at vi ikke faae en Jernbane, hvis vi ikke vælge en Venstremænd, naar Du siger, at det ikke betyder Noget? En saadan Erklæring kunde Herr Sorgen Pedersen neppe afgive, uden at stæde sig selv. Endelig kunde han have valgt den tredje Udvei, nemlig at forsøge at bortraifonnere, som det ærede Medlem selv har gjort, hvad han havde sagt; men der vilde han have mødt en saadan energisk Protest fra alle dem, der stod nedenfor Læderstolen, at han ikke vilde være kommen langt dermed. Denne Udtalelse havde vakt en berettiget Harm i Afsens, og der var kun saa Dage mellem den 28de

December og den 3die Januar, saa at den endnu var i frisk Minde, og Blodet var endnu varmt. Det vilde altsaa ikke have myttet Herr Sorgen Pedersen at begynde at bortforklare, hvad hans ærede Ven havde sagt. Nei, hans ærede Ven havde virkelig bragt ham i en saadan Situation, at det Bøste, der kunde ske, var ikke at komme til at tale om den Sag. Det er rimeligvis saa til dertil, det ærede Medlem for Beile Amts 2den Valgkreds (Berg) har sigtet ved det Udtryk i Betænkningen, at der kan gives Forhold, hvor Læshed er sikkest. Jeg tror saaledes at kunne gaa ud fra, at der ikke er den mindste Rimelighed for, at Herr Sorgen Pedersen ved at faae Ordet kunde have vundet en eneften Stemme, medens jeg derimod tillader mig at tro, at han kun kunde have skadet sin Stilling og vilde have tabt endnu flere Stemmer, dersom han var kommen til at tale, thi han kunde fornuftigvis kun have gjort een af de tre Ting, jeg har nævnt. Jeg vil nu i alt Fald afvente, om den ærede Ordfører, der mener, at en Tale af Herr Sorgen Pedersen kunde have bragt et bedre Resultat, kan udtænke, hvad Herr Pedersen kunde have sagt under de givne Forhold, som kunde have draget Bølgere til ham. — Hvad nu angaar det Forslag, der er stillet af det ærede Medlem for Beile Amts 2den Valgkreds under Nr. 1, og det Underendringsforslag, der er stillet af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Bille), saa vil jeg ingenlunde godkjende den Udtalelse, der er fremkommen fra forskellige Sider, navnlig fra det ærede Medlem for Sorø Amts 2den Valgkreds (Alberti), at man ved at stemme for disse Forslag skulde indrømme, at der var begaaet nogen Feil. Nei, det gjør man ikke; men man indrømmer, at der kunde være gaaet frem paa en anden Maade, som var i et hvert Fald lige saa heldig. Naar vi stemme for dette Forslag af det ærede Medlem for Beile Amts 2den Valgkreds under Nr. 1, saa er det, fordi vi — det gjør jeg i alt Fald — anse det for ønskeligt, at der kan komme en ensartet Regel for alle Forhold af lignende Bestaaffenhed, at der ikke i een Valgkreds følges en Opfattelse af Valgloven, og i en anden Kredts følges en anden. Det er Grunden til, at jeg agter at stemme for Forslaget fra det ærede Medlem for Beile Amts 2den Valgkreds. Jeg agter selvfølgelig ogsaa at stemme for Hovedforslaget, Valgets Godkjendelse. Jeg har nu tilladt mig at fremsætte mine Grunde derfor, og jeg vil haabe, at man dog i det Mindste vil erkjende, at der er Noget i den Betragtning, som jeg har fremsført. I alt Fald venter jeg at høre, hvad der vil fremkomme for at afkræfte mine Betragtninger.

Ordføreren (Suel): Det glæder mig, at jeg lige strax kan mødekomme den sidste ærede Læder. Dersom han havde gjort sig den Meilig-